

14 października 2021 roku spotkaliśmy się na szkolnym wiecu, by wysłuchać głosów stanu uczniowskiego, nauczycielskiego i absolwenckiego. Jednym z przyjętych postanowień jest aktywny sprzeciw wobec tragicznej sytuacji na granicy polsko-białoruskiej.

Dziś, 25 października 2021, odbędzie się pierwszy z cyklu milczących protestów w sprawie blokowania pomocy humanitarnej na granicy. Osoby stanu nauczycielskiego przygotowują ten protest razem z osobami uczniowskimi. Będziemy milczeć ramię w ramię i tym milczeniem dawać wyraz naszej niezgodzie na stawianie interesów politycznych ponad ludzkim życiem.

Przyszło nam uczyć i kształtować postawy młodzieży w czasach, w których w granicach Rzeczypospolitej ludzie umierają, prosząc o objęcie ochroną wynikającą z przyjętych przez Polskę zobowiązań. Tworząc szkołę otwartą i równościową, łączącą osoby różnego pochodzenia, różnych kultur i wyznań, sprzeciwiamy się łamaniu zasad zapisanych w Konstytucji RP oraz aktach prawa międzynarodowego, poświęcaniu ludzkiego życia w imię politycznych rozgrywek, a także mylenia kryzysu humanitarnego z ideologią czy polityką.

Jako grono pedagogiczne I Społecznego Liceum Ogólnokształcącego, chcemy wyrazić nasze oburzenie łamaniem praw człowieka na terenie przygranicznym. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej jasno mówi:

*„Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu.”
(Art.40).*

Z niedowierzaniem obserwujemy konsekwentne ignorowanie przez Straż Graniczną i inne służby skierowane na granicę konwencji genewskiej:

„Żadne Umawiające się Państwo nie wydali lub nie zawróci w żaden sposób uchodźcy do granicy terytoriów, gdzie jego życiu lub wolności zagrażałoby niebezpieczeństwo ze względu na jego rasę, religię, obywatelstwo, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne” (Art.33).

Wreszcie nieudzielenie pomocy człowiekowi w potrzebie jest karane zgodnie z artykułem 162 polskiego kodeksu karnego:

„Kto człowiekowi znajdującemu się w położeniu groźącym bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu nie udziela pomocy, mogąc jej udzielić bez narażenia siebie lub innej osoby na niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”.

Jednym z głównych założeń naszej szkoły jest tworzenie empatycznej, wrażliwej społeczności, oraz stworzenie bezpiecznej przestrzeni dla każdej osoby potrzebującej wsparcia w walce z wykluczeniem. Od początku swojego istnienia „Bednarska” wspierała osoby z doświadczeniem uchodźczym i migranckim. Od jedenastu lat w szkole działa program „Sprężyna” zajmujący się edukacją osób niepolskojęzycznych; ponad połowa osób uczestniczących w tym programie to osoby z doświadczeniem uchodźczym. W obecnej sytuacji, realizowanie misji szkoły wynikającej z jej statutu, a także z prawa oświatowego, jest zadaniem niemal niemożliwym, a przecież nie chcemy i nie możemy zamykać oczu na zło, które dzieje się tuż obok nas.

Jesteśmy przeciw przemocy, obojętności, wykluczeniu. Jesteśmy przeciw niedopuszczaniu do potrzebujących pomocy humanitarnej. Jesteśmy przeciw straszeniu ludzi ludźmi i nastawianiu ich przeciwko sobie.

Mamy świadomość, że ten list niewiele zmieni. Mimo wszystko publikujemy go, wspierając się słynnymi słowami Antoniego Słonimskiego „Bardzo proszę pamiętać, że ja byłem przeciw”.

My też jesteśmy.